

ԵՐՖԻՆ ՏԵՍԻԳԻՆ

ՆԱԽՈԿ ԲԱԹՈՒՄԻՑ

4 опишу

Նոր նուածած երկրի համար աւելի անհրաժեշտն է բանիքուն, փորձառու և բարեխիղճ պաշտ նետներ, որ կարողանան զգուշութեամբ և խոհ մութեամբ վարվել պատերազմից յաղթված և մա ված ժողովրդի հետ, որին ատելի է իր երեկո թշնամին, իսկ այսոր ստիպված է հնազանդվել նո իրան խորթ օրէնքներին, մոլեռան.դ մահմետակա հոգեորականների քարոզութեան հակառակ հա կագրված է լինում բարեկամանալ կամայ ակամ իր թշնամի համարված գեեւակուրին հետ օրակա հացը հայթայթելու համար:

Բայց եթէ պատմեմ, ընթերցողք, այս երկու
տարգայ մէջ տեղիս կառավարիչների, պաշտօնեա-
ների գործունէութիւնը, գուցէ դուք ինքներդ զա-
րանաք և կը տեսնէք, ինչպէս խղճմտանքով կ
տարել են տէրութիւնից յանձնած պաշտօններ-
կու չեմ գատարանելու այս և այն պաշտօննատէրի-
քաւ լիցի, ամենքն էլ գուցէ փորձառու և աշխա-
տող մարդիք են, ես միայն կը պատմեմ լոկ փա-
տեր, իսկ ինթերցողք ինքը թող դատէ.

Սեր, իսկ ըստուրցով լոքը առաջ դառնաւ։
Ականմ նոյն իսկ Բաթումից։—Երբ այստեղ առ
ջն քաղաքապետը նշանակվեցաւ և պօլիցիա
խառնաշփոթ պաշտօնատեղիվ կարգի դրվեցան, ք
զաքապետը նախ իննորեց ժողովրդին իր միջ
ընտրել զեպուտատներ իրանց կանդիդատներո
ւամն՝ ազգաբնակութիւնից թուրք, հայ, հայ-լո
ռաւորչական, հայ-կաթոլիկ և վրացի։ Այս հին
դեպուտատները պէտք է օգնէին քաղաքապետ
քաղաքային ել և մուտքը բարեկարգելու և

գլխաւորն էր այն ժամանակը քաղաքի հողային դիմումը պարզելու համար: Պ. քաղաքապետը և մուտքը բոլորովին իր ձեռքը զցեց զեպատամանին անգամ առանց ցուցման մատեանն ըստ: Խակ գէպուտատաներին յանձնեց իրան հետ Ժովրդագրութիւն անելու և հողային կօմիսիս հետ հերթով ամեն օր պատելու պթաբուները (Պային զօկումնաները) քննելու համար: Ժողով դագրութիւնը այս կերպով արաւ: — Քանի մի ու սերէն յայտարարութիւններ կացրեց փողոցի պատերին և բերանացի լինքն էլ ժողովրդին յայտնոր ամենքը զան պօլիցիա, դեպուտատի գրել ամառեանում լինց ազգանունը միայն այն մարդունքը բուն բաթումցիք են կամ ուզում են Բթումի քաղաքացի գառնալ: Ի հարկէ, ամենից ռաջ շտապեցին բոլոր փախստականները և բադամնդիմները, որոնք ոչ մի քաղաքացի չէին, գետալ իրանց անունը և մականունը, իսկ բուն բթումցի ընտանիքի տէրերից շատերը կամ չէին մացել, կամ չէին հասկացել և որ աւելին է չէց ցանկանում իրանց և ընտանիքի անունը գգել գուրիս մատեանում արձանագրել և այսպէս շը ընտանիք արձանագրված չը լինելու պատճառ շատ նեղութիւններ էին քաշում անցաթուղթ անելու և մանաւանդ ուղիւմներն

Նելիս և մանաւանդ հողային գօկումենատեսակներու ժամանակ։ Պ. քաղաքապետը պէտք տնչ տուն պշտաելով, մեծ ուշադրութեամբ զարդար ամեն մի ընտանիքին, ամեն մի հոգուն, ի պէս ամենայն տեղ անում են, և ընտրէր թաղական ծերեր, որնք հեշտութեամբ կասէին ում բթում լինելը և քանի մարդ լինելը մի ընտանիքում բաժան և անբաժան։ Դեռ ճիշտ ժողովրդի գրութիւն չարսձ, գեռ չխմացած թէ սրբան և խաղ ընտանիք կան բաժում մասցած, որպէս պէտք է բաժանէին, յետ տալ տային ծախսած զերը լրանց բնակութեան համար *), պ. քաղաքապետը սկսեց բաժանել հողերը։ Այն արխազը, իր հողը ծախսել է և փախել թիւրքիա, նա լսեց այդ կարգագորութիւնը, որ մնացող արխազի ծախս հողը կառավարութիւնը յետ է առնում գնողից նորից արխազցիներին տալի, իսկոյն իրան արձան գրել խնդրեց արխազցոց ցուցակում և իր ծխած հողը կրկին յետ առնելով, ծախսում էր

*) Բաթումում մի առանձին հայուրիայց ասվել թաղում ընակեցրած են սուլթանի հրամանով սխազի ընտանիք, որոնք անցած ժամանակներու գաղթել են իրանց հայրենիքից, Սուլթանը և հողերը տւել է դրանց ընակութեան համար մինչև 20 տարին ոչ ոք իրաւունք չը պէտք է նենար ծախելու, բայց ներկայ պատերազմում Բթումը ռուսաց ձեռք անցնելու օրերում այդ սխազիք շատապել են ծախմէնել բոլոր հողերը և ժան գներով զանազան մարդկանց վրա, և նաւանդ տրապիզոնցի հայ վաճառ ականներին փախել թիւրքիա: Բարձր՝ իշխանութիւնը և իսկ Բաթումի նահանգապետի միջնորդութեան հրաման հանեց այսպէս, —որ ինչ արխազ ծափ է իր հողը և փախել է՝ այնպիսին իրաւունք չունորից հողը ստանալ, իսկ ով ծախել է ու չէ փխել և ապրում է ծախմած հողի վրա — նա ազգի և ոչոքի չը տալ այդ հողը՝ գնողներին մերժ

ուրիշի վրա, նոյնը նորից յետ է առնում և
կին հողի տէր դառնում, յետոյ գալիս է
եղբայրը կամ հօր եղբայրը, իրան բաթումցի
լով, նրան էլ տալիս են իր ցոյց տած մի
հող և այսպէս մի և նոյն հողը քանի մի մա
գրա ծախելուց յետոյ նա վերջը կրկնին հողի
էր դառնում, կամ թէ անոնը և մականունը
խում էր, որպէս ուրիշ մարդ: Իսկ այս խեղճ
խաղցին որին ոչչոք չէ հասկացրել թէ ինչ
զայրութիւն է եղած, կամ խղճանքով մա
նա մնում է առանց հողի, որովհետեւ կամ
հող գնողի հետ առանձին պայման է կապուա
առնելով, կամ թէ չը գիտէ ինչ կերպով պահ
որովհետեւ քաղաքապետի կարգադրութիւնը
կերպով էր, որ ինքն էլ չը գիտէր ում էր
կամ որոնց պէտք էր տալ: Պատահում էր յս
այսպիսի բան: Հողային կօմիսիան քաղա
քեպուտատաների և քանի մի քաղաքացիների

այդ արթագցոց հողեր է բաժանում: Մէկին
ցակի համեմատ կանչում են, նա ցոյց է
իր հողը, որ և ստանում է յայտնի սահմանն
դուրս է զալի նրա կողքի դրացին և խնդր
իր հողը ևս չափել, կօմիսեան չէ կարողա
նրան ճանաչել, որովհետև նրա անունը ցո
մէջ չէ արձանագրուծ, կամ թէ նրա հողը և
տուել են մի ուրիշն, որին պէտք չէր տար
ուրիշ ծիծագելի օրինակ: Աբխազցուն կանչո
որ իր հողը ցոյց տայ և չափեն իրան տան.
սում է, թէ ես ծախել եմ և նոյն բոպեին գնող
պիզոնցի հայը գոռալով դուրս է ընկնում դ
մենաները ցոյց տալի, որ այդ հողը արդէն
սեփականութիւնն է. քաղաքապետը ժամանակ
տասխանում է, որ իրաւունք չունէին զ
թող իրան փողերը աբխազցուց յետ պահանձ
տով: Խեղճ տրապիզոնցին պահանջում է աբխա
հողը, նա պատասխանում է թէ ես ինչ մի

եմ, որ տալիս են ինձ, ես էլ պէտք է առնե
փող տալու ժամանակ չընեմ, կարողաւթիւն
նեմ: Տրապիզոնցին դառնում է հաջտարար
տաւորին, արխազգուց հողի համար իր տուա
գերը պահանջելու: Որովհետեւ այն ժա
(թուրքի ժամանակ) սակի փողը, լիրան կ
սպառվել էր Թիւրքիայի այդպիսի հեռաւոր
ժամաներում և միայն թուղթ և կայսմաներ էին
ծածկում, արաբիզոնցիք ես վճարել են ևկ
թուղթ փողերով այդ հողերի համար: Հաշա
դատաւորը հարցնում է զանդատաւորին, եթե
փող տիր»—պատասխանը թէ ևկայմաներս
տարար դատաւորը վճռում է քանի հարիս
կայմա ստացել է արխազգին, նոյնքան և յես
հողի համար տրապիզոնցուն: Անբաւ ական տ
զօնցին դուրս է գալի դատարանից զայրաց
կայմէն արդէն վաղուց կորցրել էր իր ար
թիւնը: ՕՌԵՐԵՑԻ միթէ դատաւորը չը հասկաց
ես իմ հողի արժեքը կը պահանջեմ և ոչ կ
ներս, որ հէջ փարայ չըներ, աս ինչ օրէնչ
Այսպէս մեր տրապիզոնցիք, որոնք մեծ յո
եկել են հողեր էին գնել, այսօր դեռ ոչ հողի
են և փողերի. շատերը յուսահատված վ
Բաթումից:

Այս պարիից կոչված արխազցոց
խնդիրը մեր պ. քաղաքապետը այնպէս խ-
շփոթեց, որ մինչև այսօր ահա երկու ս-
դեռ որոշ մի գրութիւն չէ ստացել: Այժմ
նշանակեց պ. նահանգապետը յանձնաժողո-
տուկ իրան մի պաշտօնեայ երիտասարդի իշ-
թեան տակ, որ կարողանայ խզճմտանքով և
զրկողութեան բաժանել ամեն մի Արիազ ըն-
քին հաւասար: Ապասենք վերջը ինչպէս կը
Արխազցոց բաժանելուց յետոյ մնում ե-
շատ ծանր խառնաշփոթ ինդիրներ այդ ժնու-
հողերի վերաբերմամբ, որ դեռ շատ ուշ կը
ջանան և որոնց մասին յետոյ կը գրեմ:

ԱՍՏԱԿ ՇԱՄԱԼՈՒՅՑ

19 յուղսի
Վերջապէս մեր Շամախումն էլ հազիւ
վերջին սաստիկ ձմերան ցրտաբեր եղանա
անցան և գարնան արեգակը սկսեց ջերմացն
կիրը: Քաղաքի շրջակայքը ծածկվեցան բազ
սակ բանջարեղջներով և կանաչ խոտերով
քատ ժողովուրդը սկսեց փռքը ինչ ազատ
առնել, որովհետև մէկ կողմից՝ կարօտութիւն
կար վառ ելափայտի կամ ածուխի, որոնք
անտառների պակասութեան պատճառաւ
թանգ են լինում և այս տարի ևս աւելի
պելական գին էին ստացել—միւս կողմից,
Եթի համար բռւսել էին զանազան բանջա
ներ, որոնցով շատ հոգիներ, նաև ամբողջ

Նիբներ կարողացան ողջ շաբաթներով կ
լով, պահպանել իրանց զոյութիւնը: *)
Անցեալ ձմերան սաստկութիւնը և կ
պակասութիւնը կոտրել էին համարեա
քաւառի անասուններին, և այս պատճառ
տարի մեր քաղաքում միար, պանիրը և
գորականից շատ թանգ են, Միաը առա
փունտը 3 կոպէկ էր, իսկ այժմ 8 կոպէ
ար-
տէկ էր, այժմ 35 կոպէկ է, պանի
րէկ էր, այժմ 20 կոպէկ է, նա ել չէ
Խաչէս ձևուը սաստիկ ձիւնաբեր էր, ա
տեղիս գարունքը անձրիւաբեր եղաւ, և
սաստիկ հեղեղներ եղան, որ շատ տեղի
ու գաշտեր էլ քչվեցան: Այս անձրեն
ցաւ իր օգտաւէտ հետեանքը, որովհետ
ամեն մի քարն անդամ կանաչեցաւ. անց
վայ հունձի տեղերը, որ առանց զարել
ցած էին, նորանք ևս ծածկվեցան առատ

բով, ցանած տեղերն էլ այլքան առատ
ինչպէս պատմում են, մի հասկից $\frac{1}{4}$ փո-
րեն ստացվում է: Ժողովուրդը անչափ, ո-
և անհամբեր աշքով սպասում էր հուն-
հացի թանգարինը քաղաքում շարունա-
կաւ մայիսի 15-ն և գարիները սկսեցի-
Քաղաքիս ժողովրդեան աղքատ և գործա-
կ գիւղացիք թափկեցան կուր կետի ափ-
աեղ հունձը աւելի շուա էր սկսված: Վ-
մախու գաւառի ամենայն կողմ հունձը
բայց հացի թանգութիւնը, թէն ոչ այնք-
լի, ինչքան առաջներում, դարձեալ շ-
վում է. որովհետև մէկ կողմից՝ վերջին
րում երաշտութեան պատճառաւ ջրաղ-
ջուր չը կայ, որ ալիւր աղան, բերեն
միւս կողմից, ամենայն մարդ հունձով
լինելու համար քաղաքը չեն կարողանո-
բերել: Այս քանի օրերս միայն ալիւրի

Եւկ Ե. 80 Կոպէկից իջաւ 1 ր. 60 Կօպէկից
Յուն Յնք, որ այսպէս չի մնայ ալլ
Կէժանանայ, բայց սրդեօք մեր ժողովու
հոգ է տանելու ապագայի համար. դարձե
լու է, որ իր գաւառի ցորենը անցեալ տա
դուրս հանվի ուրիշ երկիր և իրանք մնա
թէ գոնէ խրատված կը լինի անցեալ
օրինակից. Թէպէտ տեկու ամեն մի փոքր
կարողութիւն ունեցող մարդ իր ամբ
բուայ պաշարը սկզբից հոգում է, կան ե
ազաներ, որ ամբարում են ցորենը իրան
ւէտ նպատակների համար, բայց դա
կում, թէ ամբողջ բնակիչների համար է
վրդեան աղքատ մասոը դարձեալ մնում
շար և տարփայ վերջին կէսը ստիպվա
նում առնովի հացով ապրելու. Այն ո
ինչպէս կասեն, կումն ու կուլան դար
բանց գլխին են կոտրվում, որովհետեւ
քանի կօպէկ են աշխատած լինում զառ
քով, այն կօպէկները մտնում են աղան
պանները և փոխարէնը ստացվում է ալիւր
պահան նորանից, որը կարելի էր առ
փողով աշունքին. Թաղ յիշեն այն աղան
ժողովրդեան աղքատ և արհեստաւոր մ

օրական եկամուտով է ապրում, իրան
կամներ, ազգականներ և դրացին են,
ցասեն անկարելի է լինում և իրանք վե-
նեղութեան միջոցին տալիս են սորան
պաշարի եթէ ոչ կէսը, գոնէ քառորդ մ-
մայ. Ուրեմն՝ թող շինեն ամբար ալիւրի
և փայտի և ամբարեն այս կարևոր կես
տոյքները տարվայ առատ միջոցին, որ
այսքան նեղութիւն չը քաշեն ինչպէս
տարի և քաղցածութիւնից ու ցրտից մե-
լինի անցեալ տարվայ պէս. Բայց մեր ժ-
շատ անտարբեր է զէպի ընդհանուրի
մանաւանդ մեր հայ լուսաւորչականները
համար ազգ կամ ազգութիւն և կամ ը-
թիւն չը կան. Սորանց հայեաց քները
փակվում են նեղ ընտանեկան շահերով
ինչ փոյթն է, թէ դրացին, ազգականը
են սովոր, միան իրան փորո կուտ

Են սովից, միայն իրանց փորբ կուշտ
գուստը նոր, տօւնն էլ տաք:
Հայ-Ղուկասւորչա
—
ՆԱՐԱԿ ԽՄԲԱԳԲԻՆ
—
Թիֆլիս, օգոստոսի 1
Լաւցիք, իմացաք, կարդացիք, զարմ
*) Բօյսերի մէջ, որնց տեղական թուրքը գործ էր ածում սովի ժամանակի մասին, ուշադրութեան արժանի է թուրք բարբառով և մալիկ ասված է հազարամյակի անունով բայսի մի տես հայերէն կատեն գ ա թ ն ո ւ կ կամ խ ե Այս բոյսի համար ամբողջ ընտանիքներ պարտում էին զաշտերը և երեկոյեան րով զառնում տուն: Ուտում են թէ հոգ թէ եփած և թէ տապակած իւղով:

ակրպե- գիւտ, հիմնալի մի հնարագիտութիւն. այս գիւ-
ռվ է արել. մի ամուրի վարդապետ, այսինքն կն-
ակուրի չունեցող մի եկեղեցական. (յայտնի բան է որ
ամբողջ թէ քահանայ լինէր, երեցկին պիտի ունենար
այս զը սա- հետեաբար այս գիւտը չի պիտի յայտնիքը). — Ա
ներումը վարդապետը մի բան է գտել և հրատարակել
է. իւզը ափորձ ամսագրի մէջ. դեռ իմաստուն Յերօպ
լած չէ. եթէ լսելու լինի, վարդապետին բա-
րուսած է, վասն զի զիտնականաց ակադէմիան
ըէն անձրսի նման դափնեայ պսակներ պիտի ա-
պէս էլ զան գլխին՝ մարգկային ընկերութեան համար
այնքան բած այս մեծ ծառայութեանը փոխարէն. — Այ-
ս առաջ գիւտին գանք. — Ամուսնութիւնը միշտ և հան-
ապա և 'ի վաղուց մի արու և մի է գի ու
սեղը կը պատահի եղեր, սերունդ մը աճեցնե-
համար մի տղայ մարդ և մի կնիկ մարդ չարկ
ւոր է եղեր, առանց արական և իջական սեռ
ըու աշխարհիս վրա մի բան գուրս չի գար եղ-
իսամ առ են առաջութիւն և համարնակ ենուած ու

թեամբ կը վերջանայ եղեր։
Ավերիմ վարդապետ, խելքդ սիրեմ, ափառու
վարդապետ ես, մինչե ցման ամուրի մնալու դ
տապարտեալ ես, եթէ աշխարհական լինէիր,
ատեն քեզ համար մի էզ վեր կառնէիր և կ
նենայիր քեզ նման հնարագէտ զաւակներ։
Գիտէք, վարդապետը ապացոյներ էլ ունի
գիւտին վերաբերմամբ, օրինակ կը հաստա-
թէ—քահանան պսակի ժամանակ «առեալ զե-
նայի և տուեալ 'ի ձեռին Աղամայ» կասէ և
թէ առեալ զենան Աղամայ և տուեալ 'ի ձեռ-
նոյ նահապեաին, ահա խելօք ապացոյց, որ արո-
էզ է հարկաւոր։
Այժմ, ընթերցողք, եթէ ամուսնանալու դիս-
ւորութիւն ունիք, վարդապետին արու և էզի
դուածը պէտք է մի քանի անգամ կարդաք և ե
ժամանակ ունիք անգիր սովորէք, որպէս դի-
սիսալիք արուին տեղը էզ և էզին տեղ արու ս-
նելով։

Ա Հ Ա Օ

Յարե-
րոց բա-
նիններիս
իրանց
ը ակա-
ածութիւնի
քի պի-
տեղձերը
անցեալ
նող չը
ովուրդը
շահերը,
Սորանց
Բնդումնեցէք մեր լումանն յօդուտ թիւր-
չայսատամի սովատանջների, որ հանգանական
թեամբ հաւաքեցինք և որի գումարն է 36 ր.
կոպ.: Խնդրեմ տպել ձեր լրագրում նուիրատ
ների հետեւեալ ցուցակը Բաղրամար Տունեան
10 ր., Գալուտ Տիլանչեանց, Աշօտ Օհանէսս
Յովսէփ Օջաղեանց իւրաքանչիւրը 5 ր., ԱՇ
Աղբէակեանց 3 ր., Օհաննէս Բուստամով 2
Ալէքսի Օջաղեանց, Թորոս Տունեանց, Թա-
սս Գուլուեանց, Աւագ Ղարիբով, Գաբրիէլ Մ
տիքեանց և Աշօտ Մանուկօվ իւրաքանչիւրը 1
Աժ օսանոր Մեռասեան 50 կոտ : Զուգը :

Ալէ Քսանդր Սերդայեան 50 կոպ., Գումար
36 ր. 50 4.: Բաղզաստար Տունեան անց

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒԽԵՐ
Մեկ գրում են ԴՈՒՇԵԹԻՑ. օրերում հայստեղ Գօրու յաջորդ գեր. Գաւառակերե հայր սուրբը. Որպէս պատմում են, նա պէտ հաշիւ պահանջէր երեսփոխից իր քամանամեայ ծունչութեան համար, բացի դրանից պիտի ալութիւն գործէր գաւառի հայաբնակ զիւղ պատկերներ օծէր, դպրոցներ բաց անէր և բարեկարգութիւններ անէր. Բայց հայր սուր առանց մի գործ կատարելու, միայն կերաւ, իսկ պատիւններ վայելեց, յետոյ զնաց Դօրի.

ՈՒՆԿԹԻՑ մեկ գրում են, թէ մի թիֆի արք! ստաւոր բերել էր այստեղ հնձելու մեքե

